

	СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ФІНАНСОВА ІНФРАСТРУКТУРА»
Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Назва кафедри	Фінансів, банківської справи та страхування
Мова викладання	Українська
Керівник/автор курсу	Федина Віта Віталіївна , кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Профайл керівника курсу	http://nasoa.edu.ua/spivrobitnyky/fedina-vita-vitaliyivna/
Контактна інформація керівника курсу (e-mail)	VVFedyna@nasoa.edu.ua

ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг	Кредитів ECTS	Годин	За видами занять:					
			Лекцій	Практ. занять	Лабор. занять	Індив.- консульт.	Сам. підготовка	Вид підсумкового контролю
	Денна форма навчання							
	4	120	20	22			78	Залік
	Заочна форма							
	4	120	2	4			114	Залік

Опис дисципліни	Навчальна дисципліна: «Фінансова інфраструктура» є вибірковою компонентою навчального плану. Як вибіркова складова, вивчення дисципліни дозволить здобувачу вищої освіти сформуванню індивідуальну освітню траєкторію. Мета вивчення навчальної дисципліни полягає в формуванні у здобувачів вищої освіти теоретичних знань та вмінь щодо сутності фінансової інфраструктури, її місця і ролі в фінансовій системі ринкової економіки. Завдання вивчення навчальної дисципліни: забезпечення можливостей отримання здобувачами вищої освіти практичних знань, пов'язаних з функціонуванням суб'єктів інструментально-управлінської, інституційної та сервісної інфраструктури; організацією суб'єктами інфраструктури обліку цінних паперів та виконання угод за ними; аналіз практичних аспектів взаємодії суб'єктів інфраструктури фінансового ринку з органами державного регулювання; формування комплексу прагматичних навичок щодо використання інформаційних технологій в діяльності суб'єктів інфраструктури. Формат проведення дисципліни: лекції, практичні (семінарські) заняття, самостійна робота. Здобувачі вищої освіти мають змогу
------------------------	--

	отримати індивідуальні консультації.
Професійні компетентності	У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: – сутність та ключові компоненти фінансової інфраструктури, а також підходи до її структуризації; – основні інструменти та механізми, що забезпечують функціонування фінансової інфраструктури; – роль та функції небанківських фінансово-кредитних установ у системі фінансової інфраструктури; – структуру та принципи функціонування інфраструктури банківської системи; – особливості інфраструктури ринку цінних паперів та її значення для ефективного функціонування ринку; – принципи та правила здійснення брокерської та дилерської діяльності; – функції та значення аудиторсько-консалтингових фірм у фінансовій інфраструктурі; – роль та діяльність інформаційно-рейтингових агенцій на фінансовому ринку.
Програмні результати навчання	У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен вміти: – аналізувати структуру та взаємозв'язки елементів фінансової інфраструктури; – визначати роль та значення різних видів фінансових інструментів; – оцінювати діяльність небанківських фінансових установ; – ідентифікувати ключові елементи інфраструктури банківської системи та ринку цінних паперів; – розрізняти особливості брокерської та дилерської діяльності; – використовувати інформацію від аудиторсько-консалтингових фірм та інформаційно-рейтингових агенцій для прийняття фінансових рішень; – застосовувати набуті знання для розуміння функціонування фінансового ринку та участі в ньому; – оцінювати ефективність функціонування різних компонентів фінансової інфраструктури.
Тематика навчальної дисципліни	Змістовий модуль 1. Інструментально-управлінська та інституційна інфраструктура Тема 1. Поняття фінансової інфраструктури та засади її структуризації. Тема 2. Інструментальне забезпечення фінансової інфраструктури. Тема 3. Небанківські фінансово-кредитні установи. Змістовий модуль 2. Сервісна інфраструктура Тема 4. Інфраструктура банківської системи. Тема 5. Інфраструктура ринку цінних паперів Тема 6. Брокерська та дилерська діяльність. Тема 7. Аудиторсько-консалтингові фірми. Тема 8. Інформаційно-рейтингові агенції.
Методи навчання	Для досягнення навчальних цілей, розвитку особистісних якостей і професійної підготовки здобувачів освіти передбачається застосування різноманітних методів навчання, зокрема: - словесні (лекція, семінари, бесіда, розповідь);

	- наочні (ілюстрація, демонстрація, презентація); - практичні (збір інформації, її економічна обробка, розрахунки, графічно-схематичне зображення інформації); - репродуктивні та продуктивні (дослідницькі, пошукові, частково-пошукові); - стимулювання та мотивації навчання (пізнавальні та навчальні дискусії, імітації); - контролю і самоконтролю (усні та письмові перевірки, тестування тощо).
Матеріально-технічне забезпечення навчальної дисципліни	Комп'ютери з програмним забезпеченням для виконання різних видів освітньої діяльності: Microsoft Office, Веб-браузери. Мультимедійний проектор, комп'ютер або ноутбук, використання платформи Microsoft Teams та Moodle для дистанційного навчання.
Політики навчальної дисципліни	Політика щодо академічної доброчесності. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти НАСОН є передумовою для ефективного опанування результатами навчання і отримання позитивної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Складові політики академічної доброчесності регламентуються: Положенням про академічну доброчесність Національної академії статистики, обліку та аудиту, затвердженим рішенням Вченої ради НАСОН, протокол від 24 квітня 2020 р. № 8. Відповідно до Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти в НАСОН та Положення про академічну доброчесність у НАСОН у разі виявлення викладачем порушення студентом норм та правил академічної доброчесності, викладач зобов'язаний застосувати норми п.11.8.3 Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти в НАСОН, зокрема: «повторне проходження оцінювання (тест, контрольна робота, залік, іспит тощо); повторне проходження відповідного освітнього компонента (модуля) освітньої програми» Політика щодо відвідування занять. Здобувачі вищої освіти денної форми навчання зобов'язані відвідувати заняття. Поважними причинами для відсутності на заняттях є хвороба, академічна мобільність або інші випадки відсутності, які підтверджені документально. Якщо здобувач вищої освіти відсутній на заняттях з поважної причини, він презентує виконані завдання під час самостійної підготовки та відповідно до графіку консультацій викладача. Політика щодо перескладання. Здобувачі вищої освіти повинні дотримуватися термінів виконання усіх завдань, передбачених програмою навчальної дисципліни. Ліквідація академічної заборгованості та перескладання заліку проводиться після закінчення екзаменаційної сесії за окремим розкладом, складеним навчально-методичним відділом. Політика щодо оскарження результатів оцінювання. Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням рівня його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку відповідно до Положення про організацію освітнього процесу у Національній академії статистики, обліку та аудиту, затвердженого рішенням Вченої ради НАСОН, протокол від 25 травня 2020 р. № 9.

КРИТЕРІЇ ТА МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ

За результатами семестру здобувач вищої освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною системою, яка розраховується як накопичена сума отриманих балів за всі види поточного, модульного та підсумкового контролю.

Умовою допуску до підсумкового контролю є набрання здобувачем вищої освіти 35 балів у сукупності за всіма темами дисципліни.

Якщо за результатами модульно-рейтингового контролю здобувач отримав сумарну кількість балів за два змістовні модулі, що не перевищує 34 бали, то здобувач вважається таким, що не виконав усі види робіт, які передбачаються навчальним планом з дисципліни «Фінансова інфраструктура» і направляється на повторний курс вивчення дисципліни.

Форми контролю	Види навчальної роботи	Оцінювання
<i>Денна форма навчання</i>		
ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ	Робота на лекціях	-
	Робота на семінарських / практичних заняттях	Максимум – 5 балів
МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ	Модульний контроль №1	Максимум – 15 балів
	Модульний контроль №2	Максимум – 15 балів
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	Залік	Максимум – 30 балів
<i>Заочна форма навчання</i>		
ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ	Робота на лекціях	-
	Робота на семінарських / практичних заняттях	-
	Модульний контроль №1	Максимум – 35 балів
	Модульний контроль №2	Максимум – 35 балів
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	Залік	Максимум – 30 балів

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ

Поточний та модульний контроль										Залік	Сума
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2							
T1	T2	T3	МКР	T4	T5	T6	T7	T8	МКР	30	100
5	5	5	15	5	5	5	5	5	15		

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Критерії оцінювання поточного контролю

Поточний контроль проводиться викладачем на практичних заняттях протягом семестру шляхом перевірки завдань за кожною темою курсу (всього 40 балів за семестр).

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є:

- стандартизовані тести;
- тези, статті, реферати, есе по питаннях самостійного вивчення;
- завдання розрахункового характеру;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;

- презентації здобувачів та виступи на наукових заходах;
- інші види творчих та групових завдань.

Практичні заняття передбачають обговорення питань теми, розгляд нормативно-правової бази, проведення дискусій з основних проблем і питань, які розглядаються на практичному занятті. Робота на практичному занятті передбачає усне та письмове опитування. Максимальна кількість балів, отримана здобувачем вищої освіти на практичному занятті становить 5 балів. Самостійна робота здобувачів вищої освіти полягає в опрацюванні проблемних теоретичних та практичних питань. Виконання самостійної роботи оцінюється під час проведення практичних занять у вигляді опитування в тому числі за питаннями, які виносяться на самостійну роботу.

Шкала оцінювання роботи здобувачів вищої освіти на практичних заняттях

Кількість балів	Критерії оцінювання
4-5	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.
1-3	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив меншість тестових завдань.
0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань. Не вирішив жодного тестового завдання.

Критерії оцінювання модульного контролю

Формою модульного контролю є модульні контрольні роботи, які проводяться у формі тестових завдань закритої форми, що формуються та виконуються в системі Moodle, та оцінюються від 0 до 15/35 балів.

Розподіл балів в межах модульних контрольних робіт

Вид завдання	Максимальна кількість балів за виконання (денна/заочна форма)
Тестові завдання закритої форми	15 (40×0,375) / 35 (40×0,875)
Всього	15 / 35

Критерії оцінювання підсумкового контролю

Формою підсумкового контролю є диференційований залік, який проводиться у формі тестових завдань закритої форми, що формуються та виконуються в системі Moodle, та оцінюється від 0 до 30 балів.

Розподіл балів в межах підсумкового контролю

Вид завдання	Максимальна кількість балів за виконання
Тестові завдання закритої форми	30 (60×0,5)
Всього	30

Критерії оцінювання тестових завдань закритої форми

Критерії оцінювання	Кількість балів
Здобувач дав правильні відповіді на 90-100% тестових запитань	27-30
Здобувач дав правильні відповіді на 82-89% тестових запитань	23-26
Здобувач дав правильні відповіді на 74-81% тестових запитань	20-22
Здобувач дав правильні відповіді на 64-73% тестових запитань	17-19
Здобувач дав правильні відповіді на 60-63% тестових запитань	15-16
Здобувач дав правильні відповіді менше ніж на 60% тестових запитань	0-14

Шкала оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінка за національною шкалою	Оцінка в балах	Оцінка за шкалою ECTS	
Залік		Оцінка	Пояснення
Зараховано	90-100	A	Здобувач вищої освіти демонструє високий рівень знань навчального матеріалу в обсязі, що відповідає програмі дисципліни, достатньо реалізовує теоретичні положення дисципліни в практичних розрахунках, виконав практичні завдання відмінно або з незначною кількістю помилок. За час навчання при проведенні практичних занять проявив вміння самостійно вирішувати поставлені завдання, активно включатись в дискусії, може відстоювати власну позицію в питаннях та рішеннях, що розглядаються
	82-89	B	Здобувач вищої освіти демонструє гарні знання, добре володіє матеріалом, що відповідає програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та вміє застосовувати теоретичні положення при вирішенні практичних задач, але допускає окремі неточності. Вміє самостійно виправляти допущені помилки, кількість яких є незначною
	74-81	C	Здобувач вищої освіти в загальному добре володіє матеріалом, знає основні положення матеріалу, що відповідає програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та вміє застосовувати при вирішенні типових практичних завдань, але допускає окремі неточності. Помилки у відповідях та розрахунках не є системними. Знає характеристики основних положень, що мають визначальне значення при проведенні практичних занять та поясненні прийнятих рішень, в межах дисципліни, що вивчається.
	64-73	D	Здобувач вищої освіти засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений програмою дисципліни. При вирішенні практичних завдань допускає значну кількість недоліків і суттєвих помилок
	60-63	E	Здобувач вищої освіти має певні знання, передбачені в програмі дисципліни, володіє основними положеннями, що вивчаються на рівні, який визначається як мінімально допустимий. 3

			використанням основних теоретичних положень, здобувач вищої освіти з труднощами пояснює правила вирішення практичних завдань дисципліни, відсутнє розуміння порядку виконання завдання та взаємозв'язків з іншими дисциплінами.
Незараховано	35-59	FX	Здобувач вищої освіти може відтворити окремі фрагменти з курсу. Незважаючи на те, що програму дисципліни здобувач вищої освіти виконав, працював він пасивно, його відповіді під час практичних робіт в більшості є неправильними, необґрунтованими. Цілісність розуміння матеріалу з дисципліни у здобувача вищої освіти відсутні. Здобувач вищої освіти має можливість повторного складання
	1-34	F	Здобувач вищої освіти повністю не виконав вимоги програми навчальної дисципліни. Його знання на підсумкових етапах навчання є фрагментарними. Обов'язковий повторний курс

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАЬ

1. Сутність, призначення і роль фінансової інфраструктури.
2. Складові фінансової інфраструктури.
3. Інструментальне наповнення фінансової інфраструктури.
4. Сучасний стан та проблеми розвитку фінансової інфраструктури в Україні.
5. Державне регулювання розвитку фінансової інфраструктури в Україні.
6. Порівняння фінансової інфраструктури України та інших країн світу.
7. Історія розвитку інфраструктури фінансового ринку України.
8. Поняття інфраструктури фінансового ринку та її склад.
9. Суб'єкти інфраструктури фінансового ринку, їх функції та операції.
10. Система професійної підготовки працівників суб'єктів інфраструктури фінансового ринку України.
11. Інституційний елемент інфраструктури фінансового ринку.
12. Стан розвитку та напрями вдосконалення інфраструктури фінансового ринку.
13. Вплив діяльності інститутів інфраструктури на ефективність операцій з фінансовими активами.
14. Основи діяльності небанківських фінансових установ.
15. Фінансове посередництво: сутність та значення
16. Причини розвитку спеціалізованих небанківських фінансово-кредитних установ.
17. Напрями діяльності сучасних спеціалізованих фінансово-кредитних установ.
18. Особливості небанківських фінансово-кредитних інститутів.
19. Посередницька діяльність спеціалізованих фінансово-кредитних установ.
20. Сучасна кредитно-фінансова система.
21. Особливості розвитку ринку недержавних пенсійних послуг.
22. Страхові організації.
23. Ознаки інституційних інвесторів.
24. Спеціалізовані фінансові компанії.
25. Особливості міжнародного лізингу.
26. Факторингові послуги.
27. Інвестиційні фонди нерухомості.
28. Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.
29. Надання гарантій домогосподарствам.
30. Фонд для компенсаційних виплат ФГВФО.

31. Нормативно-правове забезпечення функціонування Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.
32. Динаміка залучених коштів від фізичних осіб банками України, що мають ліцензію.
33. Управління непрацюючими кредитами банків: світовий досвід.
34. Бюро кредитних історій.
35. Міжнародне бюро кредитних історій: становлення та основні напрями діяльності.
36. Центральний депозитарій цінних паперів.
37. Депозитарні установи.
38. Послуги депозитарної установи НБУ.
39. Депозитарії-кореспонденти.
40. Фондові біржі (організовані торговельні майданчики).
41. Клірингові установи.
42. Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках.
43. Емітенти цінних паперів.
44. Роль КУА в системі накопичувального пенсійного забезпечення.
45. Компанії з управління активами.
46. Цінні папери: сутність та види
47. Проблеми функціонування брокерської і дилерської діяльності.
48. Торговці цінними паперами.
49. Динаміка кількості торговців цінними паперами в Україні.
50. Послуги сучасної брокерської компанії.
51. Новітні технології сфери біржової торгівлі.
52. Переваги і недоліки інтернет-трейдингу для індивідуальних інвесторів і професійних учасників біржового ринку.
53. Етапи розвитку он-лайн-брокериджу.
54. Посередницька діяльність на страховому ринку.
55. Світовий ринок консалтингових послуг.
56. Етапи становлення ринку консультаційних послуг.
57. Оцінка величини консалтингового сектору.
58. Сегментація ринку консалтингових послуг України.
59. Темпи розвитку ринку консалтингових послуг.
60. Менеджмент-консалтинг.
61. Консалтинг у сфері малого і середнього бізнесу.
62. Юридичні консалтингові послуги.
63. Компанії з управління персоналом.
64. Сегментація європейського ринку консалтингу.
65. Особливості розвитку ринку аудиторських послуг в Україні.
66. Ключова роль рейтингових агентств.
67. Рейтинг, як визначальний критерій боргових цінних паперів.
68. Інвестиційний рейтинг за Національною шкалою.
69. Рейтингування у сфері банківського сектору.
70. Використання рейтингових оцінок банків.
71. Ринок рейтингових оцінок в Україні.
72. Регулювання рейтингових агентств та їх незалежність.
73. Процедура рейтингування.
74. Рейтинг на основі аналізу.
75. Рейтинг на основі моделі.
76. Повноваження НКЦПФР щодо рейтингових агентств.
77. Обовязкове визначення рейтингової оцінки законодавством.
78. Міжнародні рейтингові агентства.

79. Аналіз типів рейтингів.
80. Діючі рейтинги уповноважених рейтингових агентств.
81. Типи рейтингів, що надаються українськими рейтинговими агентствами.
82. Регулювання питань рейтингування в Європейському союзі.
83. Допоміжні послуги рейтингових агентств.
84. Кредитні рейтингові агентства.
85. Групи рейтингів, що надаються уповноваженими рейтинговими агентствами ЄС.
86. Методика оцінки кредитного рейтингу.
87. Політичний ризик і ризик країни в процесі надання рейтингу підприємству.
88. Аспекти бізнес ризиків.
89. Кількісні показники для оцінки бізнес-ризиків.
90. Рейтинг інфраструктури ринку.
91. Рейтинг центрального депозитарію.
92. Ризики і фактори, що впливають на рейтинг інфраструктури капіталу.
93. Міжнародні рейтингові агентства, що спеціалізуються на наданні публічних і конфіденційних рейтингів інфраструктурних інститутів ринку капіталу різних країн.
94. Ключові ризики аналізу інфраструктури ринку капіталів.
95. Вагові коефіцієнти ризиків у визначенні рейтингу центрального депозитарію.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

Основна:

1. Лактіонова О. А. Гнучкість фінансової системи: методологія, оцінка та вектори забезпечення: монографія. Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2020. 400 с.
2. Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків: Закон України від 30 жовтня 1996 р. №448/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/448/96-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Про ринки капіталу та організовані товарні ринки : Закон України від 23 лют. 2006 р. №3480-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text>
4. Рекуненко І. І. Інфраструктура фінансового ринку України: сучасний стан та перспективи розвитку: монографія. Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2023. 411с.
5. Фінансова інфраструктура України: стан, проблеми та перспективи розвитку : монографія / В. Опарін, В. Федосов, С. Львовчкін та ін. ; за заг ред. В. Опаріна, В. Федосова. Київ: КНЕУ, 2019. С. 52–53.
6. Чуницька І. І. Наукові орієнтири структурування інфраструктури фінансового ринку. *Ефективна економіка*. 2020. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8036>
7. Кудряшов В. П. Державне регулювання критичної інфраструктури. *Фінанси України*. 2021. № 7. С. 72-92.

Допоміжна:

1. Гарбар Ж. В., Степанкевич Н. С. Трансформація інфраструктури фондового ринку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 17. С. 11-17
2. Міщенко А.С., Дегтярьова Н.В. Трансформації в інфраструктурі фондового ринку України. *Інтелект XXI*. 2020. №3. С. 49-53
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 28 квітн. 2020 року №361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/79-20>
4. Чуницька І. І. Детермінанти методологічного забезпечення стратегічних напрямів розвитку фінансового ринку у контексті актуальних потреб сучасності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 6. С. 18–21.

5. Богріновцева Л.М., Ключка О.В., Ключка С.С. Вплив цифрових технологій на здійснення операцій з цінними паперами на ринках капіталу. *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*. 2024. №2(14). С. 47-56. URL: <https://www.journal.eae.com.ua/index.php/journal/article/view/300>
6. Чуницька І. І. Стратегічна траєкторія розвитку фінансового ринку у форматі взаємодії складових його інфраструктурного потенціалу. *Бізнес інформ*. 2018. № 6.
7. Шолойко А. С. Інфраструктура страхового ринку України: монографія. Київ: Логос, 2019. 408 с.
8. Buhr W. What is infrastructure? *Volkswirtschaftliche Diskussionsbeiträge*. 2013. №107-03. P. 1-32. URL: <https://www.econstor.eu/bitstream/10419/83199/1/107-03.pdf>.
9. World Development Report, 2018. URL: <http://www.worldbank.org/en/publication/wdr2018>
10. Ivashkiv I., Korol S. and others. Strategies, models and technologies of economic systems management in the context of international economic integration: collective monograph. Riga (Latvia), 2020. 296 p.
11. The Global Financial Centres Index, September 2023. URL: https://www.longfinance.net/media/documents/gfci_23.pdf.
12. EU Banking Structures. (2024). ECB.int. Retrieved May 30, 2025. URL: <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2025/html/ecb.pr170530.en.html>.

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

1. The Federal Reserve System (FRS). URL: <http://www.federalreserve.gov>.
2. The Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD). URL: <http://www.oecd.org>.
3. The World Economic Forum. URL: www.weforum.org.
4. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
5. Офіційний сайт Журналу про страхування в Україні «Фориншурер». URL: <http://forinsurer.com/stat>
6. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. URL: <http://www.minfin.gov.ua/>
7. Офіційний сайт Національного банку України. URL: <http://www.bank.gov.ua>.
8. Офіційний сайт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. URL: <http://nssmc.gov.ua>
9. Офіційний сайт Української асоціації інвестиційного бізнесу. URL: www.uaib.com.ua
10. Офіційний сайт Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. URL: www.fg.org.ua
11. Federal Department of Justice and Police (Money Laundering Reporting Office Switzerland). URL: [http:// www.ejpd.admin.ch](http://www.ejpd.admin.ch).

Розглянуто та затверджено на засіданні кафедри фінансів, банківської справи та страхування, протокол №14 від 10 червня 2025р.